

### 1 maj.

*Och de fångna frihet och lycka. Men de upproriska bor i en öken.*

Ps 68:7

När en människa sjunker tillsammans och all hennes kraft och egen väsentliga gärning blir till intet, så att ingenting mer är kvar av henne än en eländig stackars övergiven syndare, då kommer Gud med sin hjälp och starkhet (Job 11 kap.). När du tror, att du är förlorad, då först skall du stråla som morgonstjärnan. Den som icke känner sin synd, han frågar varken efter nåd eller evangelium eller tro. Därför kan man kalla lagen för samvetets fångvaktare, kedja, snara, fängelse. Och Gud lossar icke dessa bojo för oss, när vi tycka detta vara nödvändigt, utan han låter oss ödmjukas och marteras genom dem så länge, att vi till sist börja törsta efter nåd. Då äntligen kommer han med sitt ord, för att vi må hålla fast därvid och låta oss ledas ut ur förskräckelse och oro och få ett gott samvete.

### 2 maj.

*Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du ska vandra, jag vill ge dig råd och låta mitt öga vaka över dig.*

Ps 32:8

Du beder, att jag skall förlösa dig, men vakta dig för att vilja lära mig. Var icke lärare ens för dig själv, jag allena vill vara din lärare, som leder dig in på den väg, på vilken du kan vandra mig till behag. Du tycker nog, at allt går på tok, när det icke går efter dina tankar, men ditt tänkande är en skada, det hindrar mig blott. Allt måste gå, icke efter ditt förstånd, utan över ditt förstånd. Sjunk ned i oförstånd, på det att jag må kunna giva dig förstånd! Oförstånd hos människan är det rätta förståndet; att icke veta vart du skall gå, det är att hava, ett förstånd på det rätta sättet om vart du går. Detta är korsets väg, som Gud icke själv kan finna utan jag måste leda dig, såsom vore du blind, på det att arken du eller någon annan människa eller någon annan skapad varelse, utan jag själv må få tillfälle att undervisa dig genom min ande och mitt ord om den väg, som du skall vandra. Jag ledsagar och jag befäller fram icke det verk, som du utväljer, icke det lidande, som du utkorar, utan i stället det som övergår dig mot ditt eget tänkande, utväljande, begärande. Där vare du lärjunge, nu är tiden kommen, då din mästare träder fram. Var då icke som en bångstyrig häst eller som ett oförnuftigt djur.

### 3 maj.

*Genom tron förstår vi att universum har skapats genom ett ord från Gud, så att det vi ser inte har blivit till av något synligt.*

Hebr 11:3

Guds natur är sådan, att han frambringar allt av intet. Följden härav är, att Gud icke kan göra något alls av den människa, som ännu icke blivit till intet. Människorna behöva ett material för att åstadkomma det ena och det andra, och ändå blir allt, som de göra, idel onyttiga ting. *Därför upptager Gud till sig inga andra än dem som är övergivna, han gör ingen annan frisk än den sjuke, ingen annan seende än den blinde, ingen annan levande än den döde, ingen annan from än syndaren, ingen annan vis än den dåraktige.* Med ett ord: han förbarma sig endast över den eländige och skänker nåd endast åt dem, som icke äga nåd. Därför kan ingen högmodig, helig, vis, rättfärdig man bliva föremål för Guds nåd, Gud kan icke utföra sitt verk på honom, han får stanna i sitt eget verk och göra av sig själv ett inbilsk, skenheligt, falskt, utmålat helgon, det vill med andra ord säga: en skrymtare.

#### 4 maj.

*Jag väntar på Herren, min själ väntar, och jag hoppas på hans ord.*

Psa 130:5.

Människor finnas, som vilja visa Gud målet, förelägga honom och mått samt själva föreslå honom sättet, på vilket de vilja bli hulpna. Och om det icke går efter deras önskan, bli de förtvylade och se sig om efter hjälp på annat håll. Sådana människor bida icke och vänta icke på Herren, utan vilja, att Gud skall vänta på dem och vara redo, när de behaga befalla, och hjälpa dem på det sätt, som de själva önska. Men de människor, som vänta på Herren, bedja om nåd men hemställa till Guds goda vilja, när, huru, varest, varigenom han må tackas hjälpa dem. De tvivla icke på hjälpens annalkande, även om den länge och övermåttan skulle fördröjas, de giva den ej heller något namn, utan låta Gud döpa den till att kallas med det namn, som han vill. Den människa åter, som själv vill bestämma namnet på den hjälp, som hon vill hava, för henne utebliver densamma, ty hon underkastar sig icke Guds råd och vilja och dröjsmål.

#### 5 maj.

*Vi har blivit som världens skräp, som mänsklighetens avskrap, och så är det än i dag.*

1 Kor 4:13

En människa som är stående i nåden och lever i Kristus, blir alltid föraktad; hon äras av ingen, men vanäras av var man och anses i alla allmänt-mänskliga angelägenheter som en onyttig, oduglig, skadlig varelse. En sådan människa är överflödig i den mänskliga sammanlevnaden och behöves icke till något ämbete, man ägnar henne icke en tanke, man vill icke veta av henne, icke känna henne. Dem åter, som omgiva sig med ett falskt sken av helighet, dem visar man den största uppmärksamhet. Den som icke har hunnit så långt, att han fått sådana fiender, som anse att alla hans goda ord och verk och rådslut och tankar äro idel dårskaper, ondska, oduglighet, han har icke träffat den rätte Kristus, så framt han icke anser sig själv som sin egen fiende och tillvitar sig själv vad andra eljest skulle tillvita honom samt håller sig själv oaktagad alla sina goda ord och gärningar och levnadsställning som en onyttig narr. Ty i sådant fall visar han, hur grundligt och hur uppriktigt han känner sitt hjärta.

#### 6 maj.

*Det är bättre att fly till Herren än att lita till furstar.*

Ps 118:9

Jag vill så gärna vara min konung och furste lydig, tjäna honom, söka att befordra hans bästa, bistå honom med hjälp och råd, med liv och gods. Men förlita mig på honom i den meningen, att han skulle vara den, som allena gör mig rik, härlig, salig – det kan jag icke. Ty redan i morgon skulle vinden hava kunnat vända sig, så att han ville förfölja mig. Om jag då hade ställt till så, att jag för min jordiske Herres skull hade handlat i motsats mot Gud och människor, vart skulle jag taga vägen, när både Gud och människor vore mig gramse. Må hellre furstegunst och människogunst fara, och må Gud vara mig nådig. Är Gud mig nådig, så skall jag väl ock finna ynnest hos människor. Och om jag icke vinner sådan ynnest så må den draga så långt vägen räcker; I sådant fall får Guds nåd vara mig nog. Men förlorar jag Guds nåd. så kan jag omsider icke heller räkna på ynnest hos mina medmänniskor. Både jag och min furste få då göra färden till djävulen, sedan vi råkat i onåd både för Gud och människor. I sådant fall har jag ju ställt vackert och bra till för mig!

## 7 maj.

*Bara han är min klippa och min frälsning, min borg. Jag ska inte vackla.*

Ps 62:7

Här säger David, att min hjälp och frälsning kommer från herren. Varför? Därför att jag icke har utvalt någon människa, hur stor och rik och mäktig hon än må vara, till mitt stöd och min klippa, min tröst och frälsning, än mindre givit henne mitt hjärta och på henne byggt min förhoppning. Utan jag har utkorat Gud till att vara allt detta. Från honom allena bör och skall lyckan och frälsningen komma. I denna tro är jag trygg, även om det under nio på varandra följande år regnade och snöade idel turkiska, tartariska kejsare och idel vredgade konungar och furstar med all deras makt, ja därtill alla djävlar med dem.

## 8 maj.

*De rådslår om att störta honom från hans höjd. De älskar lögn, de välsignar med sin mun men förbannar i sitt hjärta. Sela*

62:5

Människorna äro mycket älskvärda i sitt tal, utan att de mena ett smul därmed; de ha sin lust och glädje i att vara sådana. De kunna på det allra vänligaste och mest inställsamma sätt umgås med den, som de vilja fördärva, under det att de i sina hjärtan önska att all slags plåga må träffa honom, och de fortfara därmed, tills de hjälpt till att störta honom i fördärvet. Med ett ord: under det att man i sitt hjärta önskar sin nästa allt möjligt ont, talar man så smilande med sin min: *"allt vad jag som vän kan tjäna Eder med, är jag villig att göra."* Förlita dig därför aldrig på människors ord och bered dig inga kostliga rätter av deras välmenande fraser, utan se dig väl före vilken mat, som erbjudes åt dig. David har haft erfarenhet i detta stycke. Så länge den kungliga nådens solsken belyste honom, fanns naturligen ingenting mera härligt än David, alla skulle vara vänner med honom och hava honom kär. Men under tiden tänkte de i sina hjärtan: *"ack om djävulen ville anamma dig, och det strax på stunden, så att jag kunde få din plats."* Och när konungen blev honom onådig, bröt deras innersta tankar fram. Var och en gjorde hos konungen det bästa, som han kunde, för att bringa David på fall.

## 9 maj.

*Lita alltid på honom, du folk, utgjut era hjärtan för honom. Gud är vår tillflykt. Sela*

Ps 62:9

Om något fattas Eder – se här ett gott råd: utgjuten edra hjärtan inför Herren, framläggen för honom edra bekymmer, döljen intet för honom; det må vara vad som helst, kasten det alltsammans ned för honom på samma sätt som när en god vän helt öppnar sitt hjärta för en annan. Han hör Eder gärna, han vill så gärna hjälpa med råd och dåd. Dragen Eder icke klenmodigt bort från honom, tänken icke att edra bekymmer äro för stora eller för många för honom. Frimodigt fram med allt, det må vara hela säckar fulla med brist, fram med allt. Han är större än allting och förmår och vill göra mera än vad våra brister väga. Förtigen intet för honom, han är ingen människa, ty en sådan kan bli utledsen på för mycket tiggande och begärande, utan ju mer du beder honom, dess mer hör han dig. Säg blott allt rent ut, gör icke din bekännelse blott stänkviss och droppviss, ty han vill icke giva dig nåd blott stänkviss eller droppviss, utan låta den komma över dig som en vattuström.

**10 maj.**

*Människors barn är bara en vindpust, myndiga herrar sviker. I vågskålen är de för lätta, tillsammans väger de mindre än luft.*

Ps 62:10

Vid dessa ord frågar du: Är människan ett ingenting, hon som är en Guds skapade varelse? Svar: David talar icke om den skapade varelsen, sådan han i sig själv är, utan om hur denna skapelse missbrukas. Med andra ord: människan är nog i sig själv god, men man brukar henne icke på det rätta sättet. Hur så? Jo man vill bygga och förlita sig på människorna. Och därtill duga de rakt intet. Varför? Jo de äro ovissa både om sina liv och sina hjärtan. Sand och vatten äro förträffliga saker, men de duga till intet, ja till mindre än intet, om man vill uppbygga ett hus. Vill jag däremot använda vatten till att dricka och tvätta mig uti, är det praktigt och nyttigt av den orsaken, att det är därtill skapat och skall därtill begagnas. Men på vad sätt äro människorna mindre än ingenting? Vad kan vara mindre än ingenting? Svar: det som är ett ingenting kan aldrig bedraga någon. Men den som förlitar sig på det, som är ett intet, han lider tvåfaldig skada, först och främst att han icke har någon fördel därav; för det andra att han förlorar det, som han kostar ut för att vinna något. Den som har slätt ingenting, han har ett rätt och slätt ingenting, och han använder inga kostnader på något, som han icke äger. Men den som förlitar sig på människor, han får lära sig att, utom det att han icke därav kan draga någon nytta, förlora även det som han har kostat ut; och allt vad han hoppats, allt vad han utbetalat blir gäckt av det värdelösa, på vilken han byggt sitt tillit.

**11 maj.**

*Om inte Herren bygger huset bygger arbetarna förgäves.*

Ps 127:1

Låt därför Herren bygga och fullborda huset, ingrip icke i hans arbete, det tillkommer honom, icke dig, att draga försorg därom. Den som är husbonde och förestår huset, honom tillkommer omsorgen. Om också det behöves många saker i ett hus, är dock Gud större än allt sådant. Han som uppfyller himmel och jord, skall väl även kunna uppfylla ett hus, särskilt när han lovar det och hans makt därigenom varder beprisd. Men hur kan man undra på, att så mycket fattas i ett hus, då Gud icke får vara husbonde? Han som skulle uppfylla hela huset synes ju icke till – då måste ju alla vinklar och vrår därinne vara tomma. Då han åter är närvarande, skall du aldrig kunna varsebliva att där är tomt någonstades. Det tyckes dig, som om allt vore uppfyllt, och så är det även. Men är huset icke fullt, är felet att du icke kan se rätt, likasom den blinde icke kan se solen rätt. Men för den som har en rätt syn, för honom omvänder Gud hela saken, så att han icke säger: det behövas mycket i ett hus, utan: det kan meddelas mycket därav även åt andra utanför stående.

**12 maj.**

*Som svar på min kärlek anklagar de mig, men jag ber.*

Ps 109:4

Emedan jag förkunnar sanningen, borde man billigtvis sluta sig till mig och understödja mig, men i stället strider man mot mig och gör mig misstänkt och anstötlig för varje människa. Vad har jag väl att göra? Vålgärningar kunna människorna icke lida, nåväl – jag kan icke annat göra än hemställa allt genom bön till Gud. *Tänk vilket litet fromt barn världen är! Det onda vill hon icke veta av, det goda kan hon icke lida. Vad är det då hon vill? Jo helvetets eld och därtill djävulen, se där vad hon eftersträvar och som hon även en gång skall få.* Även om världens barn aldrig skulle pröva på någon annan olycka, tycker du icke, att det är olycka nog att hava ett sådant förstocket, förblindat, förhärdat hjärta, som varken ser eller hör? O, Herre Gud, när vi synda, hjälp oss att åtminstone begå mindre synder än sådana!

### 13 maj.

*Den som rör vid er, rör vid hans ögonsten.*

Sakarja 2:8

Vilket dyrbart löfte om bästa tröst och beskärm gent emot sina förföljare hava icke de kristne därav att de veta, att deras lidande går Herren så djupt till sinnes, och att han beröres så innerligen därav, att han känner det så, som om man rörde vid hans ögonsten. Han kan lika litet fördraga detta, som någon fördrager att man rör vid hans öga. När därför djävulen anfaller en kristen, är det, som om han skulle bita sig själv i tungan eller bränna sina fingrar. *Ja, då den ringaste lem i kristenheten lider, strax känner hela kroppen det och spritter till, och det är som om alla lemmar ville löpa tillsammans, klaga och ropa och så blir även huvudet Kristus delaktigt i denna smärta.* Även om han dröjer något litet, är sannerligen icke att leka med, när han kommer med vredgat anlete och mulen panna.

### 14 maj.

*När nu Kristus har fått lida till kroppen ska också ni beväpnas er med samma sinne.*

1 Pet 4:1

Kristus har genom sitt lidande icke allenast hulpt oss från djävul, död och synd utan även givit oss ett föredöme, som vi i våra lidande skola efterfölja. Och ehuru vårt lidande och vårt kors icke för den skull pålägges oss, att vi därigenom skola varda saliga eller vinna en den ringaste förtjänst för Gud, skola vi di dock i lidandet efterfölja Kristus för att varda likgestaltade med honom. *Ja vill vara en kristen, måste jag även bära den rätta kristna dräkten, min käre Kristus giver ingen annan klädnad åt sitt husfolk än lidandets.* Vill du icke lida, måste du veta, att du icke tillhör Kristi husfolk. – Välj, vilket du vill, av dessa två: antingen att lida eller att förneka Kristus.

### 15 maj.

*Därför ska de som får lida efter Guds vilja anförtro sina själar åt sin trofaste Skapare och göra det som är gott.*

1 Pet 4:19

Det tillhör oss kristna – och däruti böra vi alla öva oss – att stadigt se på Guds ord och handla oberoende av all besvärande nöd och allt lidande, som tränger sig inpå oss. Köttet kan alls icke denna konst; det ser inte längre än på det förhandenvarande lidandet. Djävulens sätt att gå till väga är att han rycker Guds ord från våra blickar, så att man inte ser annat än den nöd, varuti man är stadd. Men så får det icke vara; den som rättar sig efter sina känslor förlorar Kristus. Sök på allt sätt som du kan att kasta kors och lidande bort ur syn och sinne, ty ju mer du låter modet falla, dess värre blir det onda. Säg på detta sätt, när du kommer i anfäktning och lidande: ”detta kors har jag icke valt mig, det är för mitt dyra Guds ords skull, som jag lider detta, och därför att jag har Kristus kär och förkunnar honom.” — Lämna sedan allt i Guds hand, och låt honom styra och ställa. Han har för länge sedan förutsagt dig detta lidande och lovat dig sin gudomliga, nådiga hjälp.

## 16 maj.

*Herrens ögon är vända till de rättfärdiga och hans öron till deras bön.*

1 Pet 3:12

Inskriv med fast tro denna vers i ditt hjärta och märk, om den icke skänker dig frid och allt gott. Kan du tro detta, att Herren i himmelen icke slumrar eller på något sätt vill förgäta dig, utan att han har sina ögon klart fästade på de rättfärdiga, som få utstå våldsamheter och orätt, hur kan du då klaga eller bli modfärdig över de lidanden och den skada, som vederfares dig. Den rättfärdige domaren och Guden vänder ju i nåd sina ögon till dig, tänker på dig, hjälper dig. Skulle man inte vilja giva all världens gods för att detta öga måtte skåda ned på ens liv, eller rättare sagt för tron därpå; ty det är icke felet att han icke skådar på oss, utan felet är, att vi sakna tro. Så äro ock hans öron öppna för de rättfärdigas böner. Han icke blott skådar på dig, mild och nådig, han hör också, stilla och god, din klagande suckan och bön, och han hör gärna och med välbehag. Så snart du öppnar din mun, strax är han redo att lyssna.

## 17 maj.

*Och är vi barn så är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom för att också förhärligas med honom.*

Rom 8:17

Om du vill vara en Jesu Kristi medarvinge och broder och en gång bli likställd med honom, men bli detta utan att lida med honom, skall han visserligen på den yttersta dagen neka att bekänna dig såsom varande en hans broder och medarvinge. *Han skall i stället fråga dig, varest du har din törnekrona, ditt kors, spikarna och märkena efter gisselningen, vidare om du även varit en styggelse för all världen, såsom han och alla hans lemningar varit det från världens begynnelse.* Kan du då icke bevisa sådant, skall han å sin sida icke erkänna dig som sin broder. med ett ord: lida måste man för att likgestaltas med Guds sons bild, eller också icke bli upptagen till härligheten. *Den som vill vara Kristi broder och medarvinge han får vara redo att bli en martyr och att lida med honom.*

## 18 maj.

*Upphäver vi då lagen genom tron? Verkligen inte! Vi upprätthåller lagen.*

Rom 3:31

Se detta är evangeliums kraftiga lära, den skatt som gör oss saliga och som bringa oss därhän, att även vi börja att uppfylla lagen. När man känner och tror Kristi stora, bottenlösa kärlek och välgärning framväller också kärleken både till Gud och till nästan; genom sådan tröstefull kunskap rör den helige Ande människohjärtat, så att det håller Gud kär och även gärna, såsom sig bör, hembär honom lov och tacksägelse, vaktar sig för synd och olydnad samt giver sig villigt till varje människas hjälp och tjänst. Om det härvidlag ännu är svagt och under anropande av Gud måste strida mot kött och djävul, men håller sig till Kristus i stadig förtröstan, eftersom det aldrig självt kan fullgöra lagen, om så sker, kan ett människohjärta trösta sig därmed, att Kristus fullgjort allt, att han kan skänka fullhet och styrka och alltjämt vara vår rättfärdighet, förlossning, helighet.

## 19 maj.

*Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.*

Matt 11:28

Vår natur är så fördärvat, att även när Kristus kommer till oss med sin tröstefulla nåd, räddas vi för honom och fly i stället för att ila honom till mötes. Vi borde ila emot honom, om så vore, oklädda och barfotade, ända till världens ändar. Vi vrida oss och krumbukta oss, vi söka våra egna gärningar, vi vilja gärna, innan vi möta Kristus, först vara rena och tillräckligt värdiga och genom oss själva förtjäna oss Guds nåd i Kristus, för att vinna frid och undkomma synden. På sådant sätt löper människan bort från Kristus, när hon på förhand vill finna något hos sig själv, som gör henne värdig den kommande frälsarens möte. Men härigenom sjunka vi allt djupare ned i skrämsel och i räddhåga, som Kristus på nytt med sitt ord måste bortrycka. Därför får du icke visa honom vanära genom att stöta honom bort ifrån dig eller förvända den tröst, som han bringar dig, ty därmed faller du i skräck och förtvivlan. Ila fastmera med all tillförsikt emot honom, och du skall snart höra det glada, tröstefulla budskapet: frukta icke. Med detta ord tilltalar han ditt och alla bedrövades samvetsömma hjärtan och giver förlåtelse från alla synder.

## 20 maj.

*Den som ser med begär på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta.*

Matt 5:28

Även om intet annat bud skulle vara givet än det om kyskhet, skulle vi ändå allesammans hava tillräckligt arbete med att kunna hålla det. Okyskheten är en förfärande last, som rasar i alla våra lemmar, i hjärtat genom tankarna, i ögonen genom blicken, i öronen genom hörseln, i munnen genom våra ord, i händer, fötter, i hela kroppen genom våra gärningar. Alla helige hava häröver klagat och gråtit. Men den som håller kyskhetens bud, han drivers därigenom att hålla många andra goda guds bud, nämligen buden om måttlighet i mat och dryck, om vaksamhet och flitigt användande av tiden, om undflyende av lättja och sömnaktighet, om håg och iver i arbetet. Ty frosseri, dryckenskap, mycket sovande, dagdriver, sysslolöshet äro okyskhetens vapen. Men jämte allt det nu sagda är bön och Guds ord det starkaste värn, så att när den onda lusten börjar kännas, må människan taga sinn tillflykt till bönen, anropa Gud om nåd och hjälp, betrakta evangelium och i all synnerhet Kristi lidande. Vi skolla minnas de 137:de psalmens ord: salig är den, som fattar dottern Babels unga barn och slungar dem mot klippan. Härmed är sagt: skynda dig, när de onda tankarna först uppkomma i ditt hjärta och ännu icke äro långt hunna, att ila till klippan Kristus, att de mot honom må bliva krossade och sönderslagna.

## 21 maj.

*Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än att också skänka oss allt med honom*

Rom 8:32

*Om det vore en grov osanning, att Gud för oss utgivit sin son, ville jag önska att slippa vara människa, och må då hellre djävulen eller någon av hans anhang vara det. Men är detta sant, varför skola vi då ömkeligen frukta, bäva, sörja, jämra, likasom om allt sådant vore allt för ringa för att Gud därutinnan skulle bistå oss, eller likasom om djävulen vore en mäktigare person än den, som för oss utgivit sin son. I sägen, att I ären redo att offra edra liv, men att reformationens sak gör Eder bekymmer. Men jag är, vad denna sak beträffar, vid gott mod i det ljuvliga medvetandet att den är rättskaffens och god och – något, som är förmera – att den är en Kristi och Guds egen angelägenhet. Gud och Kristus behöva icke känna oro för egna synders skull, såsom jag för min salighets skull måste vara i fruktan och bävan. För den skull är jag så gott som en sysslolös åskådare, som knappast anser fiendernas hat och raseri värd en knäpp. Falla vi, så faller Kristus, och därmed världens styresman och jag säger rent ut: om så skulle vara, att han fölle, så ville jag hellre falla med honom än segra med kejsaren.*

22 maj.

*Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.*

Ps 119:105

Om detta är sant – något som icke kan betvivlas – så måste därav följa, att all mänsklig lärdom och vishet, som icke är byggd på Guds ord, den må nu skimra och lysa hur vackert och härligt som helst, är idel mörker. Förnuftet är visserligen även ett ljus och ett skönt ljus, men den väg, som leder från synd och död till rättfärdighet och liv, kan förnuftet icke visa eller finna, utan här måste det stanna i mörker. Det är med förnuftet såsom med våra talg- och vaxljus, som icke duga till att upplysa himmel och jord, utan blott de trånga rummen i våra hem, under det att solen upplyser himmel, jord, allt. På samma sätt är Guds ord den rätta solen, som kan giva oss evig dag att leva och att fröjdas uti. Väl den, som har sin lust uti och gärna skådar detta ljus, ty det skiner gärna för honom. Men mullvadar och flädermöss, med andra ord, världsmänniskorna, älska det icke.

23 maj.

*Allt som har skrivits tidigare är skrivet till vår undervisning, för att vi ska bevara vårt hopp genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger.*

Rom 15:4

Jag beder Eder för Kristi skull, att I icke mån kasta bort Guds tröstefulla löften, såsom då det t. ex. heter: kasta all din omsorg på Herren, förbida Herren, var tröst, var oförfärad. Av sådana och dylika utsagor äro psaltaren och evangelium uppfyllda. *Var tröst, jag har övervunnit världen.* Detta ord är icke lögn, jag vet förvisso, att Kristus är en världens besegrare. Varför frukta vi den övervunna världen, likasom om världen vore segraren? *Ett sådant språk, som det nu, citerade skulle man säkert, om det behövdes, vilja på sina känn hämta både från Rom och Jerusalem.* Men emedan vi hava så många sådana och de äro så vanliga allmänt hörda, akta vi dem ganska ringa, men detta är illa. Jag förstå väl, att allt sådant kommer sig av trons svaghet, men låtom oss bedja med lärjungarne: *Herre, föröka oss tron!*

24 maj.

*Men all vår skuld lade Herren på honom.*

Jes 53:6

Dessa ord stå där förvisso i den avsikten, att vårt samvete må vara tryggt och oförfärad, utan bekymmer och ängslan för synden, i vilken form den än må framträda. Det är din himmelske faders nådiga vilja, att ditt skrämde samvete icke skall oro dig eller förfära dig, såsom om Gud skulle tänka andra tankar om dig än Herren Kristus eller såsom om han skulle vilja låta dig lida döden för dina synders skull, som han tagit från dig och lagt på Kristus. Nej, kära samvete, du må komma ihåg, att din Gud, Herren och fadern i himmelen, har samma vänliga och nådiga hjärtelag mot dig som Sonen; nämligen att Kristus skall återlösa dig och frigöra dig från alla synder. Vilken annan Gud än din Gud i himmelen skulle kunna anklaga dig för dina synder. Han är visserligen din herre, för vilken du fruktar, men han har lagt dina synder på Kristus och icke på dig själv, tvärtom emot alla stadgar och rätter både av Moses och andra. Moses uttalar sin dom så, att varje människa måste dö för sin egen synds och missgärnings skull. Och likaledes blir du enligt världslig lag själv ansvarig för det onda du gjort. Men den som skall varda rättfärdig inför Gud, han slipper att svara för sina egna synder. De äro lagda på Kristus.



## 25 maj.

*Du ska inte stjäla.*

2 Mos 20:15

Detta bud visar vad Gud håller oss för, nämligen att vi allesammans, ingen enda undantagen, äro tjuvar inför gud och inför världen. Om Gud icke hölle oss tillbaka, och om den världsliga lagen icke skrämde oss, skull tjuvnaturen på det allra grövsta sätt komma i dagen. Du må icke tro, att endast det är stöld, att borttaga från nästan det om tillhör honom, nej även när du ser din nästa lida nöd, hunger, törst, sakna härbärke, skor, kläder, och detta allt, utan att du hjälper honom, så stjal du likaväl som en som direkt stjal ur en annans pung eller kista, ty du är skyldig att hjälpa din nästa i nöden. Dina ägodelar äro icke dina, du är endast satt till att vara en förvaltare av dem, så att du av dem må utdela åt var och en som behöver. Till den hop, som kallas tjuvar och till det stora registret över sådana höra därför, alla som hava denna världens gods, men icke vilja dela med sig åt dem som äro behövande, och icke bekymra sig om nästans, utan gå densamma likgiltigt förbi.

## 26 maj.

*Hedra din far och din mor.*

2 Mos 20:12

De unga människorna skall man förehålla att hava sina föräldrar för ögonen, ty dessa äro Guds ställföreträdare på jorden. Barnen skola ihågkomma att om också föräldrarna äro ringa, fattiga, bräckliga, äro de dock fader och moder, givna av Gud. Om de också fela i sin vandel, få de icke berövas den heder som dem tillkommer. Vad är det att hedra sina föräldrar? För det första: att anse dem som den allra dyrbaraste och högsta skatt, som man på jorden äger. För det andra: att även i orden visa dem vördnad, aldrig snäsa, pocka, knota emot dem, utan hellre tåga och låta dem få rätt, även om det förivra sig. För det tredje: att även i gärning, det vill säga, med liv och gods visa dem tillbörlig heder, så att man tjänar dem, hjälper och försörjer dem, när de bliva gamla, sjuka, bräckliga, fattiga. Och allt detta bör man göra, icke allenast gärna, utan med ödmjukhet och vördnad, såsom inför Guds ansikte. Den som rätt förstått, hurudan han skall vara i sitt hjärta mot sina föräldrar, han låter dem icke lida nöd och hunger, utan han sätter dem alltid i främsta rummet och delar med dem allt vad han har, så mycket som han förmår.

## 27 maj.

*Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus.*

Rom 8:1

Visserligen måste de kristne brottas med djävulen och kämpa med döden, men det allra bästa och närmaste för att vinna seger i sådan kamp är att rätt lära sig sjunga dessa ord u en de heligas sång: "Förneka dig själv, håll dig fast vid Guds högra hand." Djävulen gör sig en stor misräkning, då han finner bara halm att tröska, när jag säger: "jag vill icke vara något av mig själv, hela min styrka är Herren." Genom att så handla bliver jag alldeles utblottad på min egen kraft och på allt som är mitt, så att jag kan säga: *Vad vill du då, djävul? Söker du hos mig goda verk eller söker du att tala min helighet inför Gud, så äger jag varken det ene eller det andra. Herren allena är min styrka. Eller söker du att anklaga mig för mina synder, så vet att jag har inga. Här har du allena att göra med Herrens makt, honom allena må du anklaga, tills du blir mätt på anklagelser, jag vet varken av synd eller helighet hos mig. Hos mig finnes intet, intet annat än Guds kraft.* Vad vill nu djävulen göra, när han finner en sådan på sig själv utblottad själ som varken vill stå honom till svars för synd eller för heligt liv? Men försummar du att giva detta svar, så att han överraskar dig i dina synder eller i dina goda gärningar och lyssnar du till honom och låter du dig påverkas av honom, då skall han göra dig sådan som han gärna vill hava dig, satt du förgäter och förlorar Guds mäktiga beskärmt och därmed allt.

## 28 maj.

*Lär oss att våra dagar är räknade, så att vi får visa hjärtan.*

Ps 90:12

Eftersom vårt liv ingenting annat är än en vandring, som med varje dag för oss närmare till vår grav, skola vi livet igenom studera konsten att rätt och väl leva och att rätt och väl dö. *Den har som levat väl, kan icke dö illa. Men sällan dör en människa en salig död, om hon levat illa.* Att leva väl är dock icke, såsom världen förmenar, att leva i dagligt sus och dus, utan det är att leva i Guds sons tro (Gal 2:20). *Att dö väl är att dö med glädje; det är tron som verkar, att man dör så; trons frukter verka att man dör en salig död.* Den som tror, att han äger en nådig Gud genom Kristus, han dör en salig död, ty han vet, vart han kommer genom döden; den som i allt sökt vara sin nästa till gagn och handlat mot honom så som han velat, att nästan skulle handla mot honom, själv han kan icke dö en orättfärdigs död.

## 29 maj.

*Bröder, om någon skulle ertappas med en överträdelse, då ska ni som är andliga människor med mild ande upprätta honom.*

Gal 6:1

Kristi rike är ett trons rike, varest han dagligen verkar sitt verk, kämpar med synden och med döden, till hans rike blir fulländat. Om nu någon av Kristi trogna till en tid ligger under i striden, är Kristus själv till hands, regerar med sin ande, övervinner synden, upprättar oå nytt en sådan kämpe och säger till honom: ”stå upp broder, det är ingen fara, alltjämt framåt, du måste tränga dig igenom; utan du stundom faller kan detta väl icke ske, men se blott till, att du icke bliver liggande i ditt fall.” Så länge vi leva här i världen, växlar fall med upprättelse. Men det nu sagda är ett trösteord, som endast gäller dem, vilka fela av svaghet och icke av ont uppsåt.

## 30 maj.

*Målet med förmaningen är kärlek ur ett rent hjärta, ett gott samvete och en uppriktig tro.*

1 Tim 1:5

Gud är sådan att han aldrig upphör att göra världen idel gott oakad all världens otacksamhet och förakt. Han uppslukar och förtär genom sin kärleks eld all oduglighet och ondska. Även en kristen bör hava ett sådant hjärtelag, att han icke låter sig påverkas av människors ynnest och vänskap, utan fastmera gör allt med dessa ord: Käre broder, det goda jag gjort dig eller framdeles kommer att göra dig, det gör jag av innerlig kärlek, utan att alls begära, att du skall tacka mig eller löna mig därför. Vill du tacka mig, är det gott, att du gör det; vill du icke tacka mig, är jag i alla fall nöjd, ty jag har icke gjort något för att få tack igen. Utan vad helst jag gör, det gör jag för hans skull, som har älskat mig så, att han dött på korset för mig, otacksamma och förtappade människa, och som ännu varje stund gör mig mera god än jag är värd och för vilket jag är i stånd att tacka.

31 maj.

*Jag vet att det inte bor något gott i mig, det vill säga i mitt kött. Viljan finns hos mig, men inte förmågan att göra det goda.*

Rom 7:18

Alla heliga måste bedja denna bön: *Fader vår, förlåt oss våra skulder, såsom ock vi för låta dem oss skyldige äro.* Men de, som tilltro sig en helighet utan fel, förstå ingenting härav, därför är det icke värt att tala till dem härom. de mena, att de förhåller sig så med Kristi rike, att där ingen synd finnes, utan allt måste vara rent och fint och älskligt såsom när duvor kuttra. De vilja hetas vara kristna, utan synd och utan brist – ja fullkomliga såsom Kristus själv. Men ack, så är det inte i verkligheten: där är den kristne en syndare, som känner sin synd och bedrövas av hjärtat däröver, att han ännu förnimmer syndens tillvaro inom sig. Den människan är ingen kristen, som är utan synd och som icke känner sin synd, och träffar du en kristen, som föregiver sig vara sådan, är han en antikrist, en falsk kristen. Missbruket av sådana ord som dessa är en svår synd.